

danske Kvinder fik politisk Valgret paa lige Fod med Mændene. Hvilke Ulykker havde man ikke spaaet, før dette traadte i Kraft! Og er Samfundet nu egentlig blevet rokket i sin Grundvold ved, at Kvinderne har faaet lige Valgret med Mændene? Jeg tror ikke, nogen vil paastaa det. Jeg tror ikke, at man fra noget Partis Side i den høje Rigsdag vil paastaa, at nogen af alle de forfærdelige Spaadomme, som man den Gang fremsatte, er gaaet i Opfyldelse. Men saa maa man ogsaa fra Statens Side — jeg siger: fra *Statens Side* — tage Skridtet fuldt ud og lade Kvinderne faa Adgang til de Stillinger, som de egner sig til, paa lige Fod med Mændene. Her er ikke Tale om, at Landet skal oversvømmes med kvindelige Præster. Der vil saamænd ikke blive ansat mere end nogle ganske faa, som egner sig til det, og som ønskes af de paagældende Menighedsraad. Men det, der skulde siges fra Statens Side, er det ganske simple og naturlige: at Staten har ingenting at indvende mod, at Kvinder faar Adgang til de Stillinger. Og skønt jeg er ked af, at Lovforslaget er fremsat i den foreliggende Form, ser jeg dog et Lyspunkt i de Motiver, der ledsager det. Der staar nemlig dér: „Da Kirkeministeriet fremdeles finder, at der i ethvert Fald bør gives Kvinder Adgang til Præstestillinger af den i Forslagets § 1 nævnte Art, forelægges Lovforslaget paa ny i uforandret Skikkelse...“. Der staar altsaa, at der i ethvert Fald bør gives Kvinder Adgang til disse Stillinger. Dermed maa være underforstaaet, at man fra Ministeriets Side mener, at egentlig burde Kvinder ogsaa have Adgang til andre Stillinger. Dette betragter jeg som et Forhandlingsgrundlag, ligesom jeg jo ogsaa husker fra den forrige Forhandling, at den højtærede Kirkeminister egentlig slet ikke principielt havde noget imod, at Kvinder fik Adgang til alle Præstestillinger.

Det ærede Medlem Hr. N. Johan Laursen har jo ogsaa nogle Gange vist en udstrakt Haand, men jeg synes, at Haandslaget bliver lidt mere valent, for hver Gang der kommer en ny Forhandling. Jeg tror derfor ikke, det kan gaa an at udsætte det ærede Medlem for endnu en Gang at faa dette Lovforslag fremsat her i Tinget, saa vi maa vistnok se at faa en Ende paa disse Forhandlinger nu. Jeg kan i alle Tilfælde ikke billige det ærede Medlem Hr. N. Johan Laursens Stilling, som er denne, at man skal vente, til en bestemt Menighed ønsker en bestemt Kvinde til Præst, og saa vedtage en Lejlighedslov; ifølge hvilken hun kan faa det paagældende

Embedet. Hvis noget saadant skete, vilde der staa et Gny over hele Landet om denne Sag, og det burde dog være saaledes, at Ansættelsen af en Præst gik saa stilfærdigt og roligt af som muligt, saaledes at man ikke faar disse endeløse Kampe, som vi kender fra andre Tilfælde.

Det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen henviste til en Udtalelse af en enkelt Biskop. Jeg kunde henvise til Udtalelser af andre Biskopper, som har erklæret, at de ikke principielt har noget imod, at Kvinder faar Adgang til Præsteembeder. Jeg skal imidlertid ikke gaa ind paa Enkeltheder, for Spørgsmaalet skal jo drøftes i et Udvalg, og jeg haaber, at man fra de forskellige Sider vil vise sig saa imødekommende, at vi kan vedtage et Lovforslag, som den danske Rigsdag kan være bekendt.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen har Ordet for en kort Bemærkning.

J. Oskar Andersen: Den ærede Ordfører for det radikale Parti (Elna Munch) kunde ikke forstaa, at man kunde gaa med til et Lovforslag, der udtrykte, at Staten ikke havde noget imod, at Kvinder blev Præster, samtidig med at man sagde, at det selvfølgelig er Menighedens Ret at afgøre, hvorvidt den vil have disse Kvinder som Præster. Dertil vil jeg sige, at med „Menighed“ mener jeg ikke de enkelte Menigheder, men *den danske Kirke* som saadan. Og hvis man altsaa vil gaa med til at behandle Spørgsmaalet saaledes, at Kirkens Ret bliver fastslaet, saa kan vi tale om det.

Jeg maa i den Anledning sige til den ærede Ordfører for Venstre, at det har i høj Grad forbavset mig, at der fra Venstres Side kunde komme Udtalelser af den Art, at dette Lovforslag, der drejer sig om Ansættelse af Kvinder i visse bestemte Stillinger, kunde man daarligere gaa med til end til en Ordning, hvorefter den enkelte Menighed vilde kunne sprænge Enheden i hele den danske Kirke. Jeg beklager i høj Grad, at dette er Udtryk for Venstres Standpunkt. Det er det, som vi fra vor Side vil bekæmpe til det yderste.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Kammersgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Kammersgaard: Det ærede Medlem Fru Elna Munch mente, at Lovforslaget